

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2009/315/ПВР НА СЪВЕТА

от 26 февруари 2009 година

относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите-членки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31 и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията и инициативата на Кралство Белгия,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

(1) Европейският съюз си е поставил за цел да предостави на гражданите висока степен на безопасност в пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Тази цел предполага обмен на информация, получена от регистрите за съдимост, между компетентните органи на държавите-членки.

(2) На 29 ноември 2000 г. Съветът, в съответствие със заключенията на Европейския съвет от Тампере от 15 и 16 октомври 1999 г., прие програма от мерки за прилагане на принципа на взаимно признаване на решения в областта на наказателноправните въпроси ⁽²⁾. Настоящото рамково решение допринася за постигането на целите, предвидени в мярка 3 от програмата, която изисква установяването на стандартен формуляр като този, изготвен за шенгенските органи, преведен на всички официални езици на Съюза, за искания на информация от регистрите за съдимост.

(3) Окончателният доклад относно първото оценяване на правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси ⁽³⁾ постави изискването държавите-членки да опростят процедурите за предаване на документи между държавите, като при необходимост използват стандартни формуляри за улесняване на правната взаимопомощ.

(4) Необходимостта от подобряване на качеството на обменената информация относно присъди бе определена като приоритетна в декларацията на Европейския съвет от 25 и 26 март 2004 г. относно борбата срещу тероризма и потвърдена в програмата от Хага ⁽⁴⁾, приета от Европейския съвет на 4 и 5 ноември 2004 г., която призова за увеличаване на обмена на данни от националните регистри за съдимост и наказания лишаване от право да се упражнява професия. Тези цели са отразени в плана за действие, приет съвместно от Съвета и Комисията на 2 и 3 юни 2005 г. с цел изпълнение на програмата от Хага.

(5) С оглед подобряване на обмена на информация между държавите-членки по регистрите за съдимост се приветстват проекти, разработени за постигането на тази цел, включително съществуващият проект за осъществяване на връзка между националните регистри за съдимост. Придобитият от тези дейности опит насърчи държавите-членки още повече да засилят своя принос и покажа значението на това да се продължи подобряването на взаимния обмен на информация между държавите-членки относно присъди.

(6) Настоящото рамково решение отговаря на желанията, изразени на заседанието на Съвета на 14 април 2005 г. след публикуването на Бялата книга за обмена на информация относно присъди и тяхното въздействие в Европейския съюз и последвалата обща дискусия по тези въпроси. Главната цел е да се подобри обменът на информация относно присъди и, когато има наложени такива и са въведени в регистрите за съдимост на осъждащата държава-членка, относно наказанието лишаване от право да се упражнява професия, наложено на граждани на Съюза.

(7) Прилагането на механизмите, създадени с настоящото рамково решение само за предаването на информация, получена от регистрите за съдимост относно физически лица, не следва да засяга евентуалното включване в бъдеще на обмена на информация относно юридически лица в приложното поле на тези механизми.

⁽¹⁾ Становище от 17 юни 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 12, 15.1.2001 г., стр. 10.

⁽³⁾ ОВ С 216, 1.8.2001 г., стр. 14.

⁽⁴⁾ ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

- (8) Информацията за присъди, постановени в други държави-членки, в момента се урежда от членове 13 и 22 от Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателно-правни въпроси от 20 април 1959 г. Тези разпоредби обаче не са достатъчни, за да изпълнят настоящите изисквания на съдебното сътрудничество в пространство като Европейския съюз.
- (9) В отношенията между държавите-членки настоящото рамково решение следва да замени член 22 от Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателно-правни въпроси. В допълнение към задълженията на осъждащата държава-членка да предава на държавите-членки по гражданството на лицето информация за присъди, постановени срещу техни граждани, които настоящото рамково решение включва и доразвива, се включва и задължение на държавите-членки по гражданството да съхраняват тази информация, за да гарантират способността си за изчерпателен отговор на исканията за информация, отправени към тях от други държави-членки.
- (10) Настоящото рамково решение не следва да засяга възможността съдебните органи директно да изискват и предават информация от регистри за съдимост съгласно член 13, във връзка с член 15, параграф 3 от Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси и не следва да засяга член 6, параграф 1 от Конвенцията за взаимна помощ по наказателни дела между държавите-членки на Европейския съюз, съставена с решение на Съвета от 29 май 2000 г. ⁽¹⁾
- (11) Подобрването на разпространяването на информация относно постановените присъди ще даде минимален резултат, ако държавите-членки не могат да вземат предвид предадената информация. На 24 юли 2008 г. Съветът прие Рамково решение 2008/675/ПВР за вземане под внимание на постановени в държавите-членки на Европейския съюз присъди в хода на нови наказателни производства ⁽²⁾.
- (12) Главната цел на инициативата на Кралство Белгия се постига с настоящото рамково решение, доколкото доколкото централният орган във всяка държава-членка следва да изисква и включва цялата информация, предоставена от регистрите за съдимост на държавата-членка по гражданство на лицето, в своето извлечение от регистрите за съдимост, когато отговаря на искане от страна на засегнатото лице. Информираността относно съществуването на присъда и произтичащото от нея наказание лишаване от право да се упражнява професия, ако има такава и е вписано в досието за съдимост, е предпоставка за нейното изпълнение съгласно националното право на държавата-членка, в която лицето възнамерява да извършва професионална дейност, свързана с надзор на деца. Механизмът, установен с настоящото рамково решение, има за цел да гарантира *inter alia*, че лице, осъдено за извършено срещу деца сексуално престъпление, вече не би следвало, когато досието за съдимост на това лице в осъждащата държава-членка съдържа такава присъда и произтичащо от нея наказание лишаване от право за упражняване на професия, ако е наложено и вписано в досието за съдимост, да може да скрие тази присъда или лишаване от право за упражняване на професия с оглед извършване на професионална дейност, свързана с надзор на деца в друга държава-членка.
- (13) Настоящото рамково решение постановява правила относно защитата на личните данни, предавани между държавите-членки при прилагането му. Съществуващите общи правила относно защитата на лични данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси, се допълват от правилата, установени с настоящото рамково решение. Освен това Конвенцията на Съвета на Европа от 28 януари 1981 г. относно защитата на лицата при автоматизирана обработка на лични данни се отнася до личните данни, обработвани въз основа на настоящото рамково решение. Настоящото рамково решение включва също разпоредбите на Решение 2005/876/ПВР на Съвета от 21 ноември 2005 г. относно обмена на информация, получена от регистрите за съдимост ⁽³⁾, които ограничават молещата държава-членка в използването на тази информация. Настоящото рамково решение допълва тези разпоредби със специфични правила, приложими в случаите, в които държавата-членка по гражданството на лицето препраща информация относно постановените присъди, подадена ѝ от осъждащата държава-членка.
- (14) Настоящото рамково решение не изменя задълженията и практиките, установени по отношение на трети държави според Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, доколкото този правен инструмент остава приложим.
- (15) Съгласно Препоръка на Съвета на Европа № R (84) 10 относно съдимостта и реабилитацията на осъжданите лица, главната цел на създаването на досието за съдимост е да се информират органите, отговарящи за системата на наказателното съдопроизводство, за миналото на дадено лице, което е обект на съдебно производство, с оглед на адаптирането на решението, което ще бъде взето, към конкретната ситуация. Тъй като всяко друго използване на досието за съдимост, което може да компрометира възможностите за социална реабилитация на осъденото лице, трябва да бъде максимално ограничено, използването на информация, предадена по настоящото рамково решение за цели, различни от тези на наказателното производство, може да бъде ограничено в съответствие с националното право на замолената държава-членка и на молещата държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ С 197, 12.7.2000 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 220, 15.8.2008 г., стр. 32.

⁽³⁾ ОВ L 322, 9.12.2005 г., стр. 33.

- (16) Целта на разпоредбите на настоящото рамково решение относно предаването на информация на държавата-членка по гражданството на лицето с цел нейното съхраняване и препредаване не е хармонизирането на националните системи на регистрите за съдимост на държавите-членки. Настоящото рамково решение не задължава осъждащата държава-членка да промени вътрешната си система на регистрите за съдимост по отношение на използването на информацията за вътрешни цели.
- (17) Подобряването на разпространяването на информация относно присъди ще даде минимален резултат, ако тази информация не може да бъде разбрана от получаващата я държава-членка. Взаимното разбиране може да бъде засилено чрез създаване на „стандартизиран европейски формат“, който ще позволява информацията да се обменя по еднообразен, електронен и лесен за машинен превод начин. Информацията относно присъдите, изпратени от осъждащата държава-членка следва да се предава на официалния език или на един от официалните езици на тази държава-членка. Следва да се вземат мерки от Съвета за създаване на система за обмен на информация, въведена с настоящото рамково решение.
- (18) Настоящото рамково решение зачита основните права и съблюдава принципите, признати в член 6 от Договора за Европейския съюз и отразени от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- (19) Настоящото рамково решение зачита принципа за субсидиарност, посочен в член 2 от Договора за Европейския съюз и определен в член 5 от Договора за създаване на Европейската общност, тъй като подобряването на системите за предаване на информация относно присъди между държавите-членки не може да бъде извършвано адекватно от държавите-членки едностранно и изисква координирано действие в Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в член 5 от Договора за създаване на Европейската общност, настоящото рамково решение не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Цел

Целта на настоящото рамково решение е:

- а) да определи начините, по които държавата-членка, в която е постановена присъда срещу гражданин на друга държава-членка („осъждащата държава-членка“), предава информацията относно въпросната присъда на държавата-членка, чийто гражданин е осъденото лице („държавата-членка по гражданството на лицето“);

- б) да определи задълженията на държавата-членка по гражданството на лицето във връзка със съхранението и да уточни методите на действие, когато се дава отговор на искане на информация от регистрите за съдимост;
- в) да установи рамката за компютризирана система за обмен на информация между държавите-членки относно постановените присъди, която да бъде изградена и разработена на основата на настоящото рамково решение и последващото решение, посочено в член 11, параграф 4.

Член 2

Определения

За целите на настоящото рамково решение:

- а) „присъда“ означава окончателно решение на наказателен съд, постановено срещу физическо лице във връзка с наказуемо деяние, доколкото този вид решения подлежат на вписване в регистрите за съдимост на осъждащата държава;
- б) „наказателно производство“ означава досъдебната фаза, същинската съдебна фаза и изпълнението на присъдата;
- в) „регистър за съдимост“ означава национален регистър или регистри, в които се вписват присъди в съответствие с националното законодателство.

Член 3

Централен орган

1. За целите на настоящото рамково решение всяка държава-членка определя централен орган. С оглед обаче на предаването на информация по член 4 и отговорите по член 7 на исканията, посочени в член 6, държавите-членки могат да определят един или повече централни органи.

2. Всяка държава-членка информира генералния секретариат на Съвета и Комисията за централния орган или органите, определени от нея в съответствие с параграф 1. Генералният секретариат на Съвета нотифицира държавите-членки и Евроюст за тази информация.

Член 4

Задължения на осъждащата държава-членка

1. Всяка държава-членка предприема необходимите мерки, за да гарантира, че при предоставянето им в регистъра ѝ за съдимост, всички постановени на нейна територия присъди се придружават от информация за гражданството или гражданствата на осъденото лице, ако то е гражданин на друга държава-членка.

2. Централният орган на осъждащата държава-членка уведомява по най-бърз начин централните органи на другите държави-членки относно всяка присъда, постановена на нейната територия срещу граждани на тези други държави-членки, така както е вписана в регистъра за съдимост.

Ако е известно, че осъденото лице е гражданин на няколко държави-членки, съответната информация се предава до всяка от тези държави-членки дори ако лицето е гражданин на държавата-членка, на чиято територия е осъдено.

3. Централният орган на осъждащата държава-членка незабавно предава на централния орган на държавата-членка по гражданството на лицето информация за последващо изменение или заличаване на данни, съдържани се в регистъра за съдимост.

4. Всяка държава-членка, която е подала информация по реда на параграфи 2 и 3, съобщава на централния орган на държавата-членка по гражданството на лицето, в отделни случаи по искане на последното, препис от съответните присъди и последващи мерки, както и друга свързана с тях информация, за да може другата държава-членка да реши дали за тях е необходимо налагане на мерки на национално равнище.

Член 5

Задължения на държавата-членка по гражданството на лицето

1. Централният орган на държавата-членка по гражданството на лицето съхранява цялата информация в съответствие с член 11, параграфи 1 и 2, предадена съгласно член 4, параграфи 2 и 3 за целите на препредаването ѝ в съответствие с член 7.

2. Всякакво изменение или заличаване на информация, предадена в съответствие с член 4, параграф 3, води до съответните изменения и заличавания в държавата-членка по гражданството на лицето по отношение на информацията, съхранявана съгласно параграф 1 за целите на препредаването ѝ в съответствие с член 7.

3. За целите на препредаването в съответствие с член 7 държавата-членка по гражданството на лицето може да използва само информация, която е актуализирана в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

Член 6

Искане на информация за присъди

1. Когато се иска информация от регистъра за съдимост на държава-членка за целите на наказателното производство срещу

дадено лице или за други цели, различни от тези на наказателното производство, централният орган на тази държава-членка може, в съответствие с националното законодателство, да подаде до централния орган на друга държава-членка искане за информация и свързани данни, които да бъдат взети от регистъра за съдимост.

2. Когато дадено лице поиска информация за своето досие за съдимост, централният орган на държавата-членка, в която е подадено искането, може в съответствие с националното законодателство да подаде до централния орган на друга държава-членка искане за информация и свързани данни, които да бъдат взети от регистъра за съдимост, при условие че заинтересованото лице пребивава, е пребивавало или е гражданин на молещата или замолената държава-членка.

3. След изтичане на определения срок по член 11, параграф 7, когато дадено лице поиска от централния орган на държава-членка, различна от държавата-членка по гражданството му, информация за своето досие за съдимост, централният орган на държавата-членка, в която е отправено искането, подава искане до централния орган на държавата-членка по гражданството на лицето за получаване на информация и свързани данни от регистъра за съдимост, за да може да включи тази информация и свързани данни в извлечението, което ще бъде предоставено на заинтересованото лице.

4. Исканията от централния орган на държава-членка за информация от регистъра за съдимост се подават съгласно формуляра в приложението.

Член 7

Отговор на искане на информация за присъди

1. Когато от централния орган на държавата-членка по гражданството на лицето се иска съгласно член 6 информация от регистъра за съдимост за целите на наказателното производство, този централен орган предава на централния орган на молещата държава-членка информация относно:

а) присъди, постановени в държавата-членка по гражданството на лицето и вписани в регистрите за съдимост;

б) всякакви присъди, постановени в други държави-членки, информацията за които е предадена след 27 април 2012 г. съгласно член 4 и съхранявана в съответствие с член 5, параграфи 1 и 2;

в) всякакви присъди, постановени в други държави-членки, информацията за които е предадена до 27 април 2012 г. и е вписана в регистрите за съдимост;

г) всякакви присъди, постановени в трети страни, предадени на държавата-членка по гражданството, и вписани в регистрите за съдимост.

2. Когато от централния орган на държавата-членка по гражданството на лицето се иска съгласно член 6 информация от регистрите за съдимост за цели, различни от тези на наказателното производство, този централен орган отговаря съгласно националното законодателство по отношение на присъдите, постановени в държавата-членка по гражданството на лицето и присъдите, постановени в трети страни, информацията за които ѝ е предадена впоследствие и е вписана в регистрите за съдимост.

По отношение на информацията за постановени в друга държава-членка присъди, която е предадена на държавата-членка по гражданството на лицето, централният орган на последната, действайки в съответствие с националното законодателство, предава на молещата държава-членка информацията, съхранявана съгласно член 5, параграфи 1 и 2, както и информацията, предадена на този централен орган до 27 април 2012 г. и вписана в регистрите за съдимост.

При предаване на информацията в съответствие с член 4 централният орган на осъждащата държава-членка може да информира централния орган на държавата-членка по гражданството на лицето, че информацията за присъди, постановени в първата държава-членка и предадени на централния орган на втората, не може да бъде препредавана за никакви други цели освен тези на наказателното производство. В този случай централният орган на държавата-членка по гражданството на лицето информира относно такива присъди молещата държава-членка за това коя държава-членка е предала въпросната информация, за да може молещата държава-членка да подаде искане пряко до осъждащата държава-членка и да получи информацията относно тези присъди.

3. Когато трета държава иска от централния орган на държавата-членка по гражданството на лицето информация от регистрите за съдимост, държавата-членка по гражданството на лицето може да отговори по отношение на присъди, предадени от друга държава-членка, само в границите, приложими при предаването на информацията на други държави-членки в съответствие с параграфи 1 и 2.

4. Когато информация от регистрите за съдимост се иска съгласно член 6 от централния орган на държава-членка, различна от държавата-членка по гражданството на лицето, замолената държава-членка предава информация за присъди, постановени в държавата-членка по гражданството на лицето и за присъди, постановени срещу граждани на трети страни и

срещу лица без гражданство, които се съдържат в регистрите за съдимост, до степента, предвидена в член 13 от Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси.

5. За отговора се използва формулярът в приложението. Той се придружава от справка за съдимост, изготвена съгласно националното законодателство.

Член 8

Срокове за отговор

1. Отговорите на исканията, посочени в член 6, параграф 1, се предават от централния орган на замолената държава-членка до централния орган на молещата държава-членка незабавно и при всички случаи в рамките на не повече от десет работни дни от деня на получаване на искането, в съответствие с националното законодателство, правила или практики, като се използва формулярът в приложението.

Когато замолената държава-членка се нуждае от допълнителна информация, за да идентифицира лицето, за което се отнася искането, тя се консултира незабавно с молещата държава-членка с оглед да бъде предоставен отговор в рамките на десет работни дни от деня на получаване на допълнителната информация.

2. Отговорите на посоченото в член 6, параграф 2 искане се предават в срок от двадесет работни дни от деня на получаване на искането.

Член 9

Условия за използването на лични данни

1. Личните данни, предоставяни по член 7, параграфи 1 и 4 за целите на наказателното производство, могат да бъдат използвани от молещата държава-членка единствено и само за целите на конкретното наказателно производство, за което са поискани, както е посочено във формуляра в приложението.

2. Личните данни, предоставяни по член 7, параграфи 2 и 4 за цели, различни от тези на наказателното производство, могат да бъдат използвани от молещата държава-членка в съответствие с нейното национално законодателство единствено и само за целите, за които са поискани, и в границите, определени от замолената държава-членка във формуляра в приложението.

3. Независимо от параграфи 1 и 2 личните данни, предоставяни по реда на член 7, параграфи 1, 2 и 4, могат да бъдат използвани от молещата държава-членка с цел предотвратяване на непосредствена и сериозна заплаха за обществената сигурност.

4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че личните данни, получени от друга държава-членка по реда на член 4, ако бъдат предадени на трета държава в съответствие с член 7, параграф 3, са обект на същите ограничения при използване като тези, приложими в молещата държава-членка в съответствие с параграф 2 от настоящия член. Държавите-членки посочват изрично, че личните данни, ако бъдат предадени на трета държава с цел наказателно производство, могат да бъдат използвани по-нататък от тази държава единствено за целите на наказателното производство.

5. Настоящият член не се прилага за лични данни, получени от държава-членка по силата на настоящото рамково решение, когато те са с произход от същата държава-членка.

Член 10

Езици

Когато подава искането, посочено в член 6, параграф 1, молещата държава-членка предава на замолената държава-членка формуляра в приложението, съставен на официалния език или на един от официалните езици на замолената държава-членка.

Замолената държава-членка отговаря на един от официалните си езици или на друг език, приемлив и за двете държави-членки.

Всяка държава-членка може при приемането на настоящото рамково решение или на по-късна дата да посочи, в заявление до генералния секретариат на Съвета, кои официални езици на институциите на Европейския съюз са приемливи за нея. Генералният секретариат на Съвета съобщава тази информация на държавите-членки.

Член 11

Формат и други начини на организация и улесняване на обмена на информация относно присъдите

1. Когато предава информация в съответствие с член 4, параграфи 2 и 3, централният орган на осъждащата държава-членка предава следната информация:

- а) информация, която се предава винаги, освен ако в отделни случаи такава информация не е известна на централния орган (задължителна информация):
 - i) информация за осъденото лице (пълно име, дата и място на раждане (град и държава), пол, националност и, ако е приложимо, предишно(и) име(на));
 - ii) информация за естеството на присъдата (дата на присъдата, име на съда, дата, на която съдебното решение става окончателно);

- iii) информация за наказуемото деяние, даващо основание за присъдата (дата на наказуемото деяние, за което е осъдено лицето, и наименование или правна квалификация за наказуемото деяние, както и позоваване на приложимите законови разпоредби), и

- iv) информация за съдържанието на присъдата (по-специално съдебното решение, както и всякакви съпътстващи наказания, мерки за сигурност и последващи решения, изменящи изпълнението на съдебното решение);

- б) информация, която подлежи на предаване, ако е включена в регистрите за съдимост (незадължителна информация):

- i) за имената на родителите на осъденото лице;

- ii) за номера на присъдата;

- iii) за мястото на наказуемото деяние; и

- iv) за наказанията лишаване от право да се упражнява професия в резултат на присъдата;

- в) информация, която подлежи на предаване, ако е на разположение на централния орган (допълнителна информация):

- i) за идентификационния номер на осъденото лице или вид и номер на идентификационния документ на лицето;

- ii) пръстови отпечатащи, взети от това лице; и

- iii) ако е приложимо, псевдоним и/или друго(и) използвано(и) име(на).

Освен това централният орган може да подава всякаква друга информация относно присъди, вписани в регистрите за съдимост.

2. Централният орган на държавата-членка по гражданството на лицето съхранява цялата информация от вида, посочен в параграф 1, букви а) и б), която е получил в съответствие с член 5, параграф 1 с цел препредаване в съответствие с член 7. За същата цел може да съхранява видовете информация, изброени в параграф 1, първа алинея, буква а) и втора алинея.

3. До изтичането на срока по параграф 7 централните органи на държавите-членки, които не са извършили посоченото в параграф 6 нотифициране, предават цялата информация в съответствие с член 4, молби в съответствие с член 6, отговори в съответствие с член 7, както и друга целесъобразна информация по всички възможни начини, позволяващи писмено доказване при условия, при които централният орган на получаващата държава-членка може да установи достоверността.

След изтичане на срока по параграф 7 от настоящия член централните органи на държавите-членки предават такава информация по електронен път, използвайки стандартизиран формат.

4. Форматът, посочен в параграф 3, и всякакви други начини на организация и улесняване на обмена на информация относно присъди между националните органи на държавите-членки се определят от Съвета в съответствие с предвидените в Договора за Европейския съюз процедури до 27 април 2012 г.

Други такива начини включват:

а) определяне на всички възможни начини за улесняване на разчитането и автоматичния превод на предадената информация;

б) определяне на начина, по който информацията може да се обмена по електронен път, най-вече по отношение на използваната техническа спецификация и, ако е необходимо, приложимите процедури за обмен;

в) възможни промени във формуляра, даден в приложението.

5. Ако посочения в параграфи 3 и 4 метод на предаване не е на разположение, разпоредбата на параграф 3, първа алинея се прилага за целия период, в който не е наличен.

6. Всяка държава-членка извършва необходимите технически промени, за да може да използва стандартизирания формат и да предава информация по електронен път на другите държави-членки. Тя нотифицира Съвета от коя дата може да осъществява такъв обмен.

7. Държавите-членки извършват техническите промени, посочени в параграф 6, в срок от три години от датата на приемане на формата и начините за предаване по електронен път на информацията относно присъдите.

Член 12

Съотношение с други правни инструменти

1. В отношенията между държавите-членки настоящото рамково решение допълва разпоредбите на член 13 от Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, заедно с допълнителните протоколи към нея от 17 март 1978 г. и от 8 ноември 2001 г., както и Конвенцията за взаимна помощ по наказателни дела между държавите-членки на Европейския съюз и протокола към нея от 16 октомври 2001 г. ⁽¹⁾

2. За целите на настоящото рамково решение държавите-членки се отказват от правото да разчитат помежду си на

резервите, направени по член 13 от Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси.

3. Без да засяга прилагането им спрямо отношенията на държавите-членки с трети държави, настоящото рамково решение заменя спрямо отношенията между държавите-членки, които са взели мерките, необходими, за да се съобразят с настоящото рамково решение и в краен случай считано от 27 април 2012 г. разпоредбите на член 22 от Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, допълнена от член 4 от допълнителния протокол към нея от 17 март 1978 г.

4. Решение 2005/876/ПВР се отменя.

5. Настоящото рамково решение не засяга прилагането на по-благоприятни разпоредби в двустранни или многостранни споразумения между държавите-членки.

Член 13

Изпълнение

1. Държавите-членки приемат мерките, необходими за съобразяване с разпоредбите на настоящото рамково решение, до 27 април 2012 г.

2. Държавите-членки предават на генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, транспониращи в националното им законодателство задълженията, наложени им от настоящото рамково решение.

3. Въз основа на тази информация до 27 април 2015 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящото рамково решение, съпътстван при необходимост от законодателни предложения.

Член 14

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 26 февруари 2009 година.

За Съвета
Председател
I. LANGER

⁽¹⁾ ОВ С 326, 21.11.2001 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Формуляр, посочен в членове 6, 7, 8, 9 и 10 от Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите-членки

Искане на информация от регистрите за съдимост

За да попълнят правилно този формуляр, държавите-членки се консултират с процедурния наръчник

а) Информация, отнасяща се до молещата държава-членка:

Държава-членка:

Централен(ни) орган(и):

Лице за контакт:

Телефон (с код за страната и града):

Факс (с код за страната и града):

E-mail:

Пощенски адрес:

Референция на преписката, когато има такава:

б) Информация за самоличността на лицето, свързано с искането (*):

Пълно име (лични имена и всички фамилни имена):

Предишни имена:

Псевдоним и/или друго използвано име, ако има такива:

Пол: М Ж

Националност:

Дата на раждане (с цифри: дд/мм/гггг):

Място на раждане (град и държава):

Име на бащата:

Име на майката:

Местоживеене или известен адрес:

Идентификационен номер на лицето или вип и номер на документа за самоличност на лицето:

Пръстови отпечатащи:

Друга налична информация за установяване на самоличност:

(*) За да се улесни установяването на самоличността на лицето, се въвежда възможно най-много информация.

в) Цел на искането:

Моля, отбележете подходящата клетка

- 1) наказателно производство (моля, отбележете от кой орган ще се извършва производството и номера на делото, ако има такъв)
-
- 2) искане извън контекста на наказателно производство (моля, отбележете от кой орган ще се извършва производството и номера на делото, ако има такъв)
- i) от съдебен орган
-
- ii) от компетентен административен орган
-
- iii) от заинтересованото лице за собственото досие за съдимост
-

С каква цел се иска информацията:

Молец орган:

- Заинтересованото лице не дава съгласието си за разкриване на тази информация (ако от заинтересованото лице е било поискано неговото съгласие в съответствие със законодателството на молещата държава-членка).

Лице за контакти при нужда от допълнителна информация:

Име:

Телефон:

E-mail:

Друга информация (например спешност на искането):

Отговор на искането

Информация относно въпросното лице

Моля, отбележете подходящата клетка

Долуподписаният орган потвърждава, че:

- няма информация относно присъди в досието за съдимост на въпросното лице;
- има информация относно присъди, вписани в досието за съдимост на въпросното лице; прилага се справка за съдимост;
- има друга информация, вписана в досието за съдимост на въпросното лице; информацията се прилага (по избор);
- има информация относно присъди, вписани в досието за съдимост на въпросното лице, но осъждащата държава-членка е съобщила, че информацията относно тези присъди може да бъде препредавана единствено и само за целите на наказателното производство. Искането за повече информация може да бъде изпратено директно до (моля, посочете осъждащата държава-членка);
- в съответствие с националното законодателство на замолената държава-членка искания за цели, различни от тези на наказателното производство, не могат да бъдат удовлетворени.

Лице за контакти при нужда от допълнителна информация: Име: Телефон: E-mail: Друга информация (ограничения върху използването на данни, отнасящи се до искания извън контекста на наказателното производство): Моля, отбележете броя страници, приложени към формуляра за отговор:
Съставено в Дата: Подпис и официален печат (ако има такъв): Име и длъжност/организация:

Ако е уместно, моля, приложете справка за съдимост и изпратете пълния комплект документи на молещата държава-членка. Не е необходимо формулярът или справката да се превеждат на езика на молещата държава-членка.
